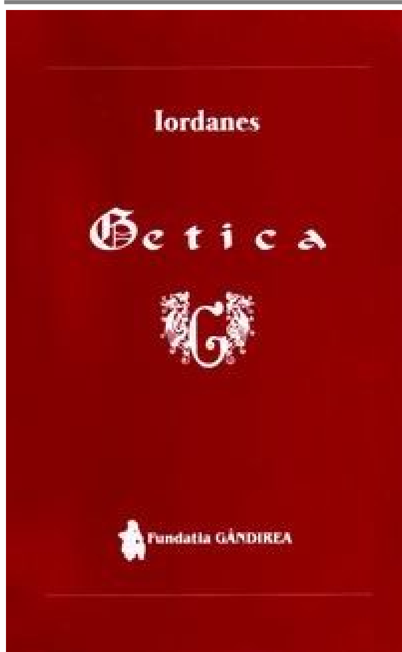
GETICA, despre originea şi faptele geţilor

Iordanes

Preţ: 80000lei

Comandă

Goţii între realitatea şi ficţiune istorică.

3.1 Există istorici, atît în apusul Europei cît si la noi care cred şi afirmă că **Iordanes**, **get** prin naştere, după cum arată el însuşi, i-ar fi confundat pe aşa-zişii goţi cu geţii, că aşa-zişii goţi ar fi o realitate istorică şi le-au şi stabilit o origine aşa-zis germanică.

3.2 Am lecturat de cel puţin patru ori, cu "creionul" în mână şi cu note *Istoria Geţilor* scrisă de **Iordanes** la 551 e.n., dar şi numeroase alte surse istorice, şi n-am găsit temeiurile afirmaţiilor de mai sus.

3.3 **Iordanes** nu putea confunda pe nimeni şi nimic, căci opera lui este un rezumat al celor 12 cărţi ale senatorului şi istoricului roman **Flavius Magnus Aurelianus Cassiodorus** (c. 485-578), născut, deci după căderea Romei sub **Odoacru**. Ajuns la maturitate demnitar la curtea lui **Theodoric cel Mare**, foarte probabil la cererea acestuia, **Cassiodor** scrie o **istorie a geţilor**, intitulată *De origine actusque Getarum* (v. la **Mommsen**, **Iordanes** §1) astăzi de negăsit.

Deci dacă ar putea fi vorba de o confuzie, aceasta nu ar putea aparţine decît lui **Theodoric cel Mare** (!) sau lui **Cassiodor**, în nici un caz lui **Iordanes** care face un simplu rezumat al unei opere mult mai ample.

3.4 Oricum este o îndrăzneală nemaipomenită să corectezi (pe ce bază?) un text scris cu 14 secole în urmă aşa cum au făcut mulţi zişi istorici occidentali şi, după ei, **Popa Lisseanu** care traduce *getarum* cu *goţilor* ş.a. În ştiinţă asta se numeşte fals. La **Popa Lisseanu**, astfel de falsuri abundă (v. nota asupra ediţiei)

Din nefericire, *în istorie, legendele fac carieră mai mare ca faptele reale* (**Mommsen**).

Acest fals comis, fie din neştiinţă sau comoditate, fie intenţionat, nu interesează, se prelungeşte prin şcoală şi *mass-media*, şi ajunge să se umfle ca un balon, pe post de realitate istorică.

3.5.Pentru a lămuri lucrurile trebuie să pornim cu începutul: probabil în anul 108 e.n., **Caius Plinius Cecilius Secundus**, cunoscut şi sub numele de **Pliniu cel Tînăr**, publică a VIII-a carte de scrisori, în care figurează şi scrisoarea 4, către **Caninius**:

C. Plinius către iubitul său **Caninius** (Un poem despre războaiele cu dacii)

Foarte bine faci că te pregăteşti să scrii despre **războiul cu dacii**. *Căci unde mai găseşti un subiect atît de actual, atît de bogat, atît de vast, în sfîrşit atît de plin de poezie şi, cu toate că faptele sînt adevărate, atît de fabulos? Vei vorbi despre schimbarea albiei unor fluvii, despre tabere cocoţate pe munţi prăpăstioşi,* **despre un rege care, izgonit din domnie, alungat chiar din viaţă, nu-şi pierde deloc nădejdea**; *şi pe deasupra, despre sărbătorirea a două triumfuri, unul pentru prima oară asupra unui popor pînă atunci neînfrînt, celălalat - pentru ultima oară. O singură, dar extremă dificultate, şi anume că este o teribilă cutezanţă să te măsori cu aceste fapte în poezie, chiar pentru talentul tău, care poate atinge totuşi sublimul şi poate să se ridice pînă la înălţimea celor mai măreţe opere. O dificultate mai este şi aceea că numele proprii barbare şi sălbatice, în primul rînd chiar acela al regelui, nu sînt potrivite cu versurile greceşti* (Traducere: **Liana Manolache**, în volumul *Opere complete*, Ed. Univers, 1977) (subl. ns.).

Noi nu am găsit încă, în cultura română, citată şi comentată acestă scrisoare, deşi conţinutul ei ni se pare deosebit de important pentru

relaţiile de după **Traian** dintre Spaţiul Carpatic şi cel Italic.

Ce rezultă din această scrisoare?

După ce intervenţia armatei chineze în extremitatea de est a Imperiului Roman n-a funcţionat (v. **Carlo Troya**) şi **Decebal** a realizat că nu va mai putea rezista mult la cea mai mare concentrare de forţe a Imperiului Roman din întreaga sa istorie şi-a adunat "Consiliul de stat" compus din casta sacerdotal-regală a *sarabilor,* din care proveneau regii şi sacerdoţii geţilor, şi le-a cerut să jure că nu vor lăsa răgaz Imperiului Roman pînă nu-l vor distruge, pînă nu vor rade Roma de pe faţa pământului.

În nici un fel nu se poate înţelege altfel fraza lui **Plinius Secundus**: **un rege care izgonit din domnie, alungat chiar din viaţă nu-şi pierde deloc nădejdea.**

Cine-şi mai formulează speranţe pentru lumea de aici după moarte?

Dacia/Geţia reprezenta în antichitate polul civilizaţiei şi spiritualităţii, Roma = **Radix omnia malorum** (rădăcina tuturor relelor).

Se poate scrie un volum considerabil cu ororile produse în Europa de Imperiul Roman.

Continuare...